3 S.C.R. సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు 311

సర్వర్లాల్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ హైదరాబాద్

1960

మార్చి, 16.

[బి.పి.సింహా సి.జె., జఫర్ ఇమామ్, ఏ.కె.సర్కార్, కె.సి.దాస్ గుప్త మరియు జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

జాగీర్ రద్దు – మిలిటరీ గవర్నర్ మరియు ప్రధాన మంత్రి చే ప్రకటించబడిన నిబంధనలు – రాజ్యాంగ చెల్లుబాటు – నిజాంచే అధికార ప్రతినిధి బృందం – స్వభావం మరియు పరిధి – హైదరాబాద్ (జాగీర్ల రద్దు) నియంత్రణ, 1358 ఫస్లీ సెక్షన్ 6(4) – హైదరాబాద్ జాగీర్ (కమ్యూటేషన్) నియంత్రణ (XXV ఆఫ్ 1359 ఫస్లీ) సెక్షన్ 4 (I)(c), 4(2) – భారత రాజ్యాంగం లోని ఆర్టికల్ 32 (B).

హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో ఆగస్ట్, 1948 పోలీసుల చర్య తర్వాత నిజాం, సెప్టెంబర్ 19, 1948, నాటి ఫార్మాన్ ద్వారా, "రాష్ట్ర పరిపాలన కోసం అన్ని అధికారాలతో" మిలటరీ గవర్నర్ ను కట్టపెట్టాడు మరియు తరువాత ఫార్మాన్ ద్వారా "నిర్దేశించిన అధికారం నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని కలిగి ఉంటుంది మరియు ఎల్లప్పుడూ కలిగి ఉంటుంది." ఇచ్చిన అధికారాలతో మిలటరీ గవర్నర్ 1358 ఫాస్లీ యొక్క నిబంధనలతో హైదరాబాద్ను ప్రకటించారు (జాగీర్ల రద్దు). ఆ తర్వాత మిలిటరీ గవర్నర్ నియామక రద్దుపై, నిజాం మరొక ఫార్మాన్ ద్వారా మిస్టర్ వెల్లోడిని తన ముఖ్యమంత్రిగా నియమించారు మరియు " చెప్పబడిన తేదీకి ముందు మిలటరీ గవర్నర్కు అప్పగించబడిన పరిపాలనకు సంబంధించిన అన్ని అధికారాలు ముఖ్యమంత్రి అమలు చేయగలరు" అని ఆదేశించారు. అలా బలపడిన ముఖ్యమంత్రి హైదరాబాద్ జాగీర్ల (కమ్యుటేషన్) నియంత్రణ (రెగ్యులేషన్) ఇరవై ఐదు(XXV) ప్రకారం హైదరాబాద్ ను ప్రకటించారు. ఆ తర్వాత రాజ్యాంగం ప్రారంభంతో భారతదేశం, హైదరాబాద్ సంస్థానం యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క భూభాగంలో భాగమైంది మరియు ప్రెసిడెంట్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31(6) క్రింద రెండు నియంత్రణలను ధృవీకరించారు. రాజ్యాంగం (మొదటి సవరణ) చట్టం 1951 ద్వారా, ఆర్టికల్ 31(ఎ) మరియు 31(బి) మరియు షెడ్యూలు తొమ్మిది(IX) రాజ్యాంగంలో చేర్చబడ్డాయి మరియు పేర్కొన్న షెడ్యూల్లో రెండు నిబంధనలు కలపబడ్డాయి. అప్పీలుదారు, రద్దు నియంత్రణ క్రింద జాగీర్ నిర్వాహకుడు ఎవరి ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోబడ్డాడో అతడు రాజ్యాంగ

సవరణ తర్వాత ఉన్నత న్యాయస్థానంలో కమ్యుటేషన్ నియంత్రణ యొక్క ఎస్ ఎస్.4(1)(సి) మరియు 4(2) మరియు రద్దు నియంత్రణ ఎస్.6(4) లు శాసన శక్తిని స్వాభావికంగా జప్తు మరియు సాకుగా చూపి మోసం చేసే లెక్కలో ఉన్నాయన్న వాదనతో సవరణ రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. హైకోర్టు అతనికి ఉన్న వ్యతిరేకతను గుర్తించి అతని పిటిషన్ను తిరస్కరించింది:

ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క నిర్ణయాన్ని ధ్రుఢపరుస్తూ తీర్పు ఇచ్చింది.

నిజాం, ఆయన ఫర్మానాలను నిర్వహించిన సమయంలో మరియు దానికి ముందు, అన్ని అధికార కార్యనిర్వాహక, శాసన మరియు న్యాయవ్యవస్థతో కూడిన సంపూర్ణ పాలకుడు మరియు తన పౌరుల హక్కులలో దేనినైనా సవరించడానికి లేదా నిర్మూలించడానికి నిస్సందేహమైన అధికారాలను కలిగి ఉన్నాడని ఎటువంటి సందేహం లేదు మరియు ఫార్మన్ల భాషలో ఆయన తన అధికారాన్ని మరియు అధికారాలను పూర్తిగా మిలటరీ గవర్నర్కు మరియు ఆ తర్వాత ప్రధానమంత్రికి అప్పగించాడనడంలో సందేహం లేదు.

శాసన అధికారం యొక్క సాకు అభ్యాసంతో రూపొందించబడిన చట్టం చెల్లదు అనే సిద్ధాంతం శాసన సభ రాజ్యాంగ పరిమితులకు లోబడి ఉన్న చోట మాత్రమే వర్తిస్తుంది. కానీ చట్టసభల అధికారాలు రాజ్యాంగపరమైన లేదా ఇతరత్రా పరిమితులు లేని చోట, ఆ సిద్ధాంతం వర్తించదు.

ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించే ప్రశ్నకు తావులేదు, ఇలా (i) ఆక్షేపించబడిన నిబంధనలు రాజ్యాంగానికి పూర్వపు చట్టాలు మరియు అప్పీలుదారు హక్కులు రాజ్యాంగానికి ముందే నిర్ణయించబడ్డాయి,(ii) అలాంటి సవాలు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే నియంత్రణలను రాజ్యాంగం యొక్క ఆర్టికల్ 32(బి) మినహాయిస్తుంది.

కేశవన్ మాధవ మీనన్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే [1951] ఎస్ సి ఆర్ 228, సూచిస్తారు.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నం.392 ఆఫ్ 1956 & 686 ఆఫ్ 1957.

1951లో సివిల్ రిట్ నంబర్ 43 మరియు 44లో మాజీ హైదరాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం (హైకోర్టు) మార్చి 31, 1954 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు (ఆర్డర్) నుండి అప్పీలు.

రెండు అప్పీళ్లలో అప్పీలుదారుల కోసం ఎస్.పి. వర్మ, ఎస్. మహమ్మద్ మరియు ఎస్.ఆర్. బోర్గావ్కర్.

రెండు అప్పీళ్లలోనూ ప్రతివాదుల కోసం ఏవీ విశ్వనాథ శాస్త్రి, పీవీఆర్ తాతాచారి, టీఎం సేన్.

సివిల్ అప్పీల్ నం.392 ఆఫ్ 1956.

1960. మార్చి 16. కోర్టు తీర్పును వెలువరించినవారు–

షా, జె:– ఇది హైదరాబాదు రాష్ట్ర న్యాయవ్యవస్థ యొక్క హైకోర్టు ద్వారా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1)(సి) క్రింద మంజూరు చేయబడిన సర్టిఫికేట్తో దాఖలు చేయబడిన అప్పీల్.

అప్పీలుదారు హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలోని కరీంనగర్ జిల్లాలో తాలూకా సిర్సిల్లలో రామ్వర్మ్ చందం పల్లి మరియు గుల్ల పల్లి జాగీర్లను కలిగి ఉన్న జాగిర్దార్. ఆగస్ట్, 1948లో పోలీస్ చర్య జరిగిన తర్వాత, మేజర్ జనరల్ చౌదరి హైదరాబాద్ రాష్ట్రానికి మిలటరీ గవర్నర్గా నియమితులయ్యారు. ఘనత వహించిన హైదరాబాదు నిజాం 1948 సెప్టెంబర్ 19 నాటి ఫర్మాన్ ద్వారా రాష్ట్రాన్ని నిర్వహించే అధికారంతో మిలటరీ గవర్నర్కు కట్టపెట్టాడు. అది ఈ క్రింది నిబంధనలతో ఉంది:

"జనరల్ ఆఫీసర్ కమాండింగ్ ఇన్ చీఫ్ సదరన్ ఆర్మీ, మేజర్ జనరల్ జె.ఎన్.చౌదరి, ఓబిఈ ని హైదరాబాద్ స్టేట్కు మిలటరీ గవర్నర్గా నియమించారు మరియు రాష్ట్ర పరిపాలనకు సంబంధించిన అన్ని అధికారాలు ఇప్పుడు అతనిపై ఉన్నాయి, నేను దీని ద్వారా కర్తలను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. ఆయన కాలానుగుణంగా జారీ చేయడానికి తగినట్లుగా భావించే ఉత్తర్వులను రాష్ట్రం అమలు చేయవలసి ఉంటుంది. మిలిటరీ గవర్నర్కు విశ్వాసపాత్రంగా మరియు నిర్విఘ్నంగా విధేయత చూపాలని మరియు గణించిన పద్ధతిలో రాష్ట్రంలో శాంతిభద్రతల్లో వేగవంతమైన పునరుద్ధరణను తీసుకురావడానికి తమకు తాముగా ప్రవర్తించవలసిందిగా రాష్ట్ర పరిపాలన అధికారులు మరియు రాష్ట్ర కర్తలందరికీ నేను విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను".

ఆగష్టు 7, 1949న, ఘనత వహించిన నిజాం ఈ క్రింది నిబంధనలలో ఒక వివరణాత్మక ఫర్మాన్ ను జారీ చేశారు:

"19-9-1948 నాటి నా ఫర్మాన్ను ప్రస్తావిస్తూ, అందులో రాష్ట్ర పరిపాలనకు సంబంధించిన అన్ని అధికారాలు మిలిటరీ గవర్నర్లో ఉన్నాయనే వాస్తవాన్ని నేను ప్రస్తావించాను, నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని పేర్కొన్న అధికారం కలిగి ఉంటుందని మరియు ఎల్లప్పుడూ కలిగి ఉంటుందని నేను దీని ద్వారా ప్రకటిస్తున్నాను".

ఆగష్టు 10, 1949న, మిలిటరీ గవర్నర్ 1358 ఫాస్లీ యొక్క హైదరాబాద్ (జాగీర్ల రద్దు) నియంత్రణను (రెగ్యులేషన్) ను ప్రకటించారు, ఇది ఇకపై నిర్మూలన నియంత్రణగా (అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్) సూచించబడుతుంది. ఈ నియంత్రణ (రెగ్యులేషన్) ఆగష్టు 15, 1949, అధికారిక గెజిట్లో ప్రచురించబడిన తేదీ నుండి అమలులోకి వచ్చింది. రాష్ట్రంలోని జాగీర్ల పరిపాలనను ప్రభుత్వానికి బదిలీచేయడానికి నోటిఫై చేయబడిన తేదీ నుండి జాగీర్దార్లు జాగీర్ల నిర్వహణను జాగీర్ నిర్వాహకునికి అప్పగిస్తారు మరియు దానిని పాటించకపోతే నియంత్రణ (రెగ్యులేషన్) క్రింద నియమించబడిన అధికారి బలవంతంగా స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు. ఎస్.6 ద్వారా జాగీర్లను "దివానీ"లో చేర్చాలని మరియు ఒక జిల్లాలో చేర్చేంత వరకు, జాగీర్ నిర్వాహకుడి (అడ్మినిస్ట్రేటర్) ద్వారా నిర్వహించబడుతుందని మరియు జాగీర్దార్లచే అమలు చేయబడే అలాంటి జాగీర్లకు సంబంధించి అధికారాలు, హక్కులు మరియు బాధ్యతలు నిలిపివేయబడతాయని మరియు జాగీర్ నిర్వాహకులచే అమలు చేయబడుతుందని అందించబడింది మరియు జాగీర్లోని ఏదైనా అద్దెదారు లేదా నివాసి నుండి ఏ జాగీర్దార్ ఎటువంటి సంప్రదాయక లేదా ఇతర బకాయిలను తిరిగి పొందకూడదు లేదా స్వీకరించకూడదు. ఎస్.14 ద్వారా, జాగీర్ల పరివర్తన(కమ్యుటేషన్) నిబంధనలు నిర్ణయించబడే వరకు జాగీర్దార్లు కొన్ని మధ్యంతర నిర్వహణ భత్యాలను పొందాలని ప్రకటించబడింది. అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్లోని ఎస్.6, రిజర్వు చేయబడిన అధికారానికి అనుగుణంగా జాగీర్ల స్వాధీనం హైదరాబాద్ రాష్ట్రం తరపున పనిచేస్తున్న జాగీర్ నిర్వాహకుడి(అడ్మినిస్ట్రేటర్) చేత సెప్టెంబరు 1949 లోని కొంత సమయంలో తీసుకోబడింది.

డిసెంబర్ 1, 1949న, ఘనత వహించిన నిజాంచే మరొక ఫర్మాన్ జారీ చేయబడింది, ఇది క్రింది విధంగా అందించబడింది:

"జనరల్ ఆఫీసర్ కమాండింగ్ ఇన్ చీఫ్ సదరన్ ఆర్మీ డిసెంబర్ 1, 1949 నుండి మేజర్ జనరల్ చౌదరి, ఓబిఈ హైదరాబాదు రాష్ట్రానికి మిలిటరీ గవర్నర్గా ఉండే నియామకాన్ని రద్దు చేసింది;

మరియు పేర్కొన్న తేదీ నుండి రాష్ట్ర పరిపాలన కోసం ఇతర ఏర్పాట్లు చేయవలసిన అవసరం ఉంటుంది;

అందుచేత, ఇప్పుడు, నేను చెప్పిన తేదీ నుండి మిస్టర్ ఎమ్.కె. వెల్లోడి, సిఐఈ, ఐసిఎస్ ను నా ముఖ్యమంత్రిగా నియమిస్తాను మరియు ... పేర్కొన్న తేదీకి ముందు మిలటరీ గవర్నర్కు అన్ని పరిపాలనా అధికారాలు ముఖ్యమంత్రి అమలు చేయగలరని ఇంకా నేను నిర్దేశిస్తున్నాను".

తనకున్న అధికారాలను వినియోగించుకుంటూ, ముఖ్యమంత్రి హైదరాబాద్ జాగీర్స్ (కమ్యుటేషన్) నియంత్రణ (రెగ్యులేషన్) నంబర్ 1359 ఫస్లీ యొక్క నం.ఇరవై ఐదు (XXV)ని ప్రకటించారు, ఇది ఇకపై పరివర్తన నియంత్రణ(కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్)గా సూచించబడుతుంది. ఈ నిబంధన జనవరి 25, 1950న అమలులోకి తీసుకురాబడింది. నియంత్రణ(రెగ్యులేషన్) లోని ఎస్.3 ద్వారా, ప్రతి జాగీర్కు పరివర్తన(కమ్యుటేషన్) మొత్తాన్ని గణించే పద్ధతి సూచించబడింది.

ఏ తేదీన 'హైదరాబాద్ రాష్ట్రం యొక్క భూభాగం భారత యూనియన్లో భాగమైందో ఆ జనవరి 26, 1950న భారత రాజ్యాంగాన్ని ఆవిష్కరించిన తర్వాత రాష్ట్రపతి ఏప్రిల్ 25, 1950న యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా గెజిట్లో ప్రచురించబడిన ప్రకటన (నోటిఫికేషన్) ద్వారా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31(6) క్రింద రెండు నిబంధనలను ధృవీకరించారు. రాజ్యాంగం జూన్ 18, 1951న రాజ్యాంగం (మొదటి సవరణ) చట్టం 1951 ద్వారా సవరించబడింది, దీని ద్వారా మిగిలిన వాటిలో ఆర్టికల్స్ 31(ఎ) మరియు 31(బి) మరియు షె.9(IX) రాజ్యాంగంలో పొందుపరచబడ్డాయి. అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్ మరియు కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ షెడ్యూల్ తొమ్మిది (IX)లో మరియు ఆర్టికల్ 31(బి) ద్వారా చేర్చబడ్డాయి, రాజ్యాంగంలోని పార్ట్ మూడు (III)లో చర్చించిన నిబంధనలు (రెగ్యులేషన్స్) లేదా వాటిలోని ఏవైనా నిబంధనలు ఏవీ ప్రదానం చేసిన హక్కులకు విరుద్ధంగా లేదా తీసివేయడం లేదా సంక్షిప్తీకరించిన కారణంగా అవి శూన్యమైనవి లేదా ఎప్పటికీ శూన్యమైనవిగా పరిగణించబడవు. ఈలోగా, అప్పీలుదారు, జనవరి 29, 1951న, అప్పీలుదారు ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవాలని మరియు దాని కోసం హైదరాబాద్ సంస్థానం మరియు జాగీర్ నిర్వాహకుడిని ఆదేశిస్తూ ఉత్తర్వు(మాండమస్) తరహాలో అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్ మరియు కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ అల్ట్రా వైర్లు మరియు రాజ్యాంగ విరుద్ధం మరియు కొన్ని మధ్యంతర ఉత్తర్వుల కోసం హైదరాబాద్ హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. రాజ్యాంగ సవరణ తర్వాత, పిటిషన్ ఆగస్ట్ 14, 1952న సవరించబడింది. ఈ పిటిషన్ ద్వారా, అప్పీలుదారు

కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ యొక్క ఎస్ ఎస్.4(1)(సి) మరియు 4(2) మరియు అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్ యొక్క ఎస్.6(4) చెల్లవు ఎందుకంటే ఈ నిబంధనల ప్రకారం, అప్పీలుదారు యొక్క "ఆస్తిని నగ్నంగా జప్తు చేయడం" మరియు అవి "సాకు మరియు మోసపూరిత శాసన అధికారాన్ని ఉపయోగించడం"అని పేర్కొన్నాడు. అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన పిటిషన్ను హైదరాబాద్ హైకోర్టు తిరస్కరించింది, అయితే ఆర్టికల్ 133(1) క్రింద ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి తగినది అని కేసును ధృవీకరించింది.

ఈ అప్పీల్లో , రెండు ప్రధాన వివాదాలు నిర్ణయించబడతాయి, అవి., (1) సెప్టెంబర్ 19, 1948 నాటి ఫర్మాన్ ద్వారా మిలటరీ గవర్నర్కు శాసన అధికారం ఇవ్వబడిందా మరియు (2) ఒకవేళ, ఫార్మాన్ ద్వారా మిలిటరీ గవర్నర్ కు శాసన అధికారాన్ని అప్పగించినట్లయితే, అది ఏదైనా పరిమితులు లేదా రిజర్వేషన్ల పరిధిలో ఉందా.

సెప్టెంబర్ 19, 1948 నాటి ఫర్మాన్ ద్వారా మిలటరీ గవర్నర్, హెచ్.ఈ.హెచ్. యొక్క అన్ని సార్వభౌమ అధికార లెజిస్లేటివ్, ఎగ్జిక్యూటివ్ మరియు జ్యుడీషియల్తో నిజాం లేదా ఆయన కేవలం కార్యనిర్వాహక అధికారంతో కట్టపెట్టారా? ఫర్మాన్లో ఉపయోగించిన సాదా పదాల ప్రకారం, "రాష్ట్ర పరిపాలనకు సంబంధించిన అన్ని అధికారాలు మిలటరీ గవర్నర్కు ఇవ్వబడ్డాయి" మరియు కార్యనిర్వాహక అధికారాన్ని మాత్రమే అప్పగించాలని ఉద్దేశించిన అభిప్రాయాన్ని ఫర్మాన్ యొక్క విషయంలో ఏమీ లేదు. వ్యక్తీకరణలో, "అన్ని పరిపాలనా అధికారాలు" సార్వభౌమాధికారం యొక్క మొత్తం అధికారాన్ని చుట్టుముట్టాయి మరియు అతని ఘనత వహించిన నిజాం నుండి ప్రతినిధి బృందం ద్వారా, మిలిటరీ గవర్నర్ దాని మొత్తం విస్తృతిలో ఆ అధికారంతో కట్టపెట్టారు. మిలటరీ గవర్నర్ జారీ చేయడానికి తగినది అని భావించే అన్ని ఆదేశాలను అమలు చేయడానికి రాష్ట్ర కర్తలకు ఆదేశం మరియు రాష్ట్ర అధికారులు మరియు కర్తలు విశ్వసనీయంగా మరియు నిర్విఘ్నంగా విధేయత చూపాలని మరియు లెక్కించిన పద్ధతిలో తమకు తాముగా ప్రవర్తించాలని విజ్ఞప్తి శాంతిభద్రతల పునరుద్ధరణ త్వరితగతిన తీసుకురావాలి, మిలిటరీ గవర్నర్కు అప్పగించిన అధికారాల విస్తృతి నుండి తీసివేయవద్దు. "ఉత్తర్వులు (ఆర్డర్లు)" అనే వ్యక్తీకరణ, రాష్ట్ర పరిపాలన కోసం అధికారాన్ని ఉపయోగించి చేసిన ప్రతి ఉత్తర్వు (ఆర్డర్) ను కలిగి ఉంటుంది; మరియు అప్పీల్లో వ్యక్తీకరించబడిన ఘనత వహించిన నిజాం వ్యక్తీకరించినట్టు రాష్ట్రంలో శాంతిభద్రతల త్వరిత పునరుద్ధరణ అనేది సాధించడానికి ఉద్దేశించబడిన లక్ష్యం ఆ అధికారానికి పరిమితం కాదు. సెప్టెంబరు, 1948లో మరియు అంతకు ముందు ఘనత వహించిన

నిజాం, అన్ని అధికార, కార్యనిర్వాహక, శాసన మరియు న్యాయవ్యవస్థతో కట్టపెట్టబడిన సంపూర్ణ పాలకుడని నిర్వివాదాంశం. ఆయన తన విషయాలలో దేనినైనా సవరించడానికి, తీసివేయడానికి లేదా ఆపివేయడానికి ఆయన అత్యున్నత అధికారాలను కలిగి ఉన్నాడు మరియు అతని చర్యలు లేదా ఆదేశాల యొక్క చెల్లుబాటును ఏ ట్రిబ్యునల్ లేదా అధికారం ముందు ప్రశ్నించబడదు.

1948 సెప్టెంబరు 19న ఫర్మాన్ ప్రకటించబడింది, నిజాం తన సార్వభౌమాధికారాన్ని మిలటరీ గవర్నర్కు అప్పగించాడు మరియు ఆ ప్రతినిధి బృందం ప్రభావంపై ఉన్న సందేహాలను తొలగించడానికి, ఆగష్టు 7, 1949 నాటి వివరణాత్మక ఫార్మాన్ జారీ చేయబడింది. ఇది మిలటరీ గవర్నర్ యొక్క అధికారం అని ఫర్మాన్ స్పష్టంగా ప్రకటించబడింది; చేర్చబడింది మరియు ఎల్లప్పుడూ నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని కలిగి ఉంటుంది". స్పష్టమైన నిబంధనలలో, ఫర్మాన్ రచయిత ఆయన మిలిటరీ గవర్నర్కు అప్పగించిన అధికారం యొక్క విషయాన్ని(కంటెంట్)ను ప్రకటించారు.

మిలిటరీ గవర్నర్ పరిపాలన కోసం అధికారంతో కట్టపెట్టారని మరియు రాష్ట్రాన్ని నిర్వహించే అధికారంతో మిలటరీ గవర్నర్పై కట్టపెట్టడానికి తన స్వంత శక్తితో చేయలేదని ఫర్మాన్ కేవలం పఠించారని శ్రీ వర్మ మందలించిన అభ్యర్ధన స్పష్టంగా వాదనకు విరుద్ధంగా ఉంది. ఇది ఉన్నత న్యాయస్థానం(హైకోర్టు)లో ముందుకు వచ్చింది మరియు ఈ కోర్టులో కేసు యొక్క ప్రకటన దాఖలు చేయబడింది మరియు అందువల్ల ఆయన సరిగ్గా వదిలివేయబడ్డాడు.

అధికార ప్రతినిధి బృందం ద్వారా, మిలటరీ గవర్నర్ తన అన్ని విభాగాలలో రాష్ట్ర పరిపాలన విషయంలో తన ఘనత వహించిన నిజాం యొక్క అన్ని అధికారాలతో కట్టబెట్టినప్పటికీ, ఈ ప్రతినిధి బృందం ద్వారా నిజాం యొక్క సార్వభౌమాధికారం, నిస్సందేహంగా సమసిపోలేదు.

ప్రతినిధి బృందం ఉన్నప్పటికీ, మిలటరీ గవర్నర్ జారీ చేసిన వాటికి విరుద్ధంగా ఆదేశాలు లేదా నిబంధనలను జారీ చేయడానికి మరియు మిలిటరీ గవర్నర్ అధికారాన్ని ఉపసంహరింపజేయడానికి అతనికి అనుమతి ఉంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ, సెప్టెంబర్ 19, 1948 తర్వాత, మరియు రద్దు నిబంధనను ప్రకటించక ముందు, మిలటరీ గవర్నర్ యొక్క అధికారం ఉపసంహరించబడిందని లేదా ఘనత వహించిన నిజాం రద్దు నియంత్రణకు (అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్) విరుద్ధంగా ఏదైనా ఆర్డర్ లేదా రెగ్యులేషన్ జారీ చేశాడని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. డిసెంబరు, 1949లో మిలిటరీ గవర్నర్

యొక్క అధికారం ఉపసంహరించబడింది మరియు ముఖ్యమంత్రికి స్పష్టమైన శాసన అధికారంతో సహా అదే పరిపాలనా అధికారంతో కట్టబెట్టారు మరియు ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా ముఖ్యమంత్రి కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ను జారీ చేశారు.

జాగీర్లను పునఃప్రారంభించడానికి మరియు జాగీర్దార్ల ప్రయోజనాలను సమసి పోయేలా చేయడానికి సార్వభౌమాధికారిగా ఘనత వహించిన నిజాం యొక్క అధికారం మిలటరీ గవర్నర్కు అప్పగించబడిన ప్రతినిధి బృందం ద్వారా, తరువాతి చర్య యొక్క చట్టబద్ధత ఏ పరీక్షలోనైనా సవాలు చేయడానికి తెరవబడలేదు. శాసన యోగ్యత. జాగీర్ల పునరుద్ధరణ లేదా జాగీర్దార్ల ప్రయోజనాల అంతరించిపోయే విషయంలో సార్వభౌమాధికారాన్ని అమలు చేయడానికి ఎటువంటి అవకాశం రాలేదని భావించి, రద్దు నిబంధనను ప్రకటించకముందే, ఆయన ఘనత వహించిన నిజాం తిరుగులేని విధంగా ఆంక్షలు విధించినట్లు ఒక అనుమానం తలెత్తదు. అతని సార్వభౌమాధికారంపై, లేదా సార్వభౌమాధికారం యొక్క మిలిటరీ గవర్నర్కు ప్రతినిధి బృందం అధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో జాగీర్లలోని జాగీర్దార్ల ప్రయోజనాలను సమసిపోయేలా చేయడం సాధ్యం కాదని సూచించిన పరిమితికి లోబడి ఉంటుంది.

మిలటరీ గవర్నర్ యొక్క అధికారం, అపరిమితమైనది, అది అమలులో ఉన్నంత కాలం, రద్దు నియంత్రణను జారీ చేయడంలో అతని చర్య శాసనపరమైన అధికారం యొక్క సాకుగా మార్చే వ్యాయామం అనే అభ్యర్థనపై సవాలు చేయబడదు. అధికారం యొక్క సాకు వ్యాయామంలో రూపొందించబడిన శాసన నిబంధనల చెల్లదు అనే సిద్ధాంతం రాజ్యాంగ పరిమితులకు లోబడి అధికారాలు ఉన్న శాసనసభలకు వర్తిస్తుంది. అటువంటి శాసనమండలి ఆంక్షలను పాటించే ముసుగులో లేదా నెపంతో, ఒక శాసనాన్ని అమలు చేయడంలో, వాటిని తప్పించుకోవడానికి లేదా తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, అది రాజ్యాంగంపై మోసం మాత్రమే మరియు చట్టాన్ని భూమిపై చెల్లనిదిగా ప్రకటించవలసి ఉంటుంది. ఆ చట్టం సాకు అధికార సాధనలో ఉంది, శాసనం శరీరం యొక్క సామర్థ్యానికి మించిన నిజం. కానీ ఏ రాజ్యాంగపరమైన లేదా ఇతర పరిమితులచే అధికారాలు పొందబడని శాసన అధికారం ద్వారా రూపొందించబడిన శాసనం, దాని అధికారాలను సాకుగా అమలులోకి తెచ్చినట్లుగా చెల్లనిదిగా ప్రకటించబడదు.

డిసెంబరు 1, 1949 నాటి ఫర్మాన్ క్రింద ముఖ్యమంత్రి యొక్క అధికారం, దాని వ్యాప్తిలో, అతని ఉన్నతమైన నిజాం వలె విస్తృతమైనది మరియు కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ శాసన సామర్థ్యం లేదా సాకు కారణంగా సవాలు చేయబడదు. శాసన అధికారాన్ని అమలు చేయడం, సార్వభౌమాధికారి యొక్క ప్రతినిధిగా శాసనపరమైన అధికారం అతనిచే వినియోగించబడిన అధికారం.

రాజ్యాంగంలోని అప్పీలుదారు యొక్క ప్రాథమిక హక్కులు రెండు నిబంధనల ద్వారా ఉల్లంఘించబడ్డాయనే అభ్యర్ధనకు ఎలాంటి వివరణాత్మక పరిశీలన అవసరం లేదు. రద్దు నియంత్రణ(అబాలిషన్ రెగ్యులేషన్) ద్వారా, అప్పీలుదారు తన జాగీర్లో జాగీర్దార్గా ఉండే హక్కులు హరించబడ్డాయి మరియు కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ ద్వారా, అతనికి చెల్లించాల్సిన పరిహార పరిమాణం రాజ్యాంగానికి పూర్వం చేసిన చట్టం ద్వారా నిర్ణయించబడింది. ఆ పక్షంలో శాసన అధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో నిబంధనలు సమర్థంగా ప్రకటించబడ్డాయి; మరియు రాజ్యాంగం అమలులోకి రాకముందు, సమసిపోయిన హక్కులను పునరుద్ధరించడానికి పునరాలోచనలో పనిచేయదు. రాజ్యాంగం స్పష్టంగా అందించిన విధంగా మినహా, ఎటువంటి పునరాలోచన చర్యను కేశవన్ మాధవ మీనన్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే (1); మరియు అది అమలులోకి రాకముందే చట్టం ద్వారా ఆపివేయబడిన హక్కులు, తద్వారా పునరుద్ధరించబడవు. రాజ్యాంగం ప్రారంభంలో, అప్పీలుదారుకు జాగీర్లలో ఎటువంటి హక్కులు లేవు మరియు ఆయన స్పష్టంగా, జాగీర్ను స్వాధీనం చేసుకోవడం లేదా కమ్యుటేషన్ రెగ్యులేషన్ నిబంధనల ప్రకారం కాకుండా కమ్యుటేషన్ను నిర్దేశించే రిట్ ను క్లెయిమ్ చేయలేకపోయాడు. రాజ్యాంగం (1వ సవరణ) చట్టం ద్వారా, తొమ్మిదవ షెడ్యూల్ లో రద్దు మరియు కమ్యుటేషన్ నిబంధనలను మరియు ఆర్టికల్ 31(బి) ద్వారా పార్లమెంటు కలిగి ఉందని కూడా గమనించవచ్చు, రాజ్యాంగంలోని పార్ట్ మూడు(III) ద్వారా అందించబడిన ఏదైనా ప్రాథమిక హక్కులకు విరుద్ధంగా లేదా తీసివేయడానికి లేదా సంక్షిప్తీకరించడానికి రెండు నిబంధనలు సవాలు నుండి మినహాయించబడ్డాయి.

అందువల్ల అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

సివిల్ అప్పీల్ నం.686 ఆఫ్ 1957.

ఈ అప్పీల్ 1956 యొక్క సహచర అప్పీల్ నం.392లో నిర్ణయించబడిన అదే ప్రశ్నను లేవనెత్తింది మరియు అందులో పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, ఈ అప్పీల్ తప్పనిసరిగా విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.